

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscriptele
nu se returnează.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
armătorilor Birourilor de anunțuri:
In Viena: M. Duka Nachf.
Max. Augenthaler & Emericch Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marold & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicării mai dese
după tariful și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X I I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața nr. 31
Târgul Inului Nr. 30, etc. etc.
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un esemplar 5 cr.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 116.

Brașov, Joi 27 Mai (8 Iunie).

1899.

Din cauza s-tei sărbători țiarul nu va
apăre până Vineri sera.

Ajutorul de stat și Blașiul.

Din Blașiul ne sosesc sciri foarte
grave. O adencă îngrijire a cuprins
cercurile dirigitore ale Metropoliei
române unite din cauza situațiunei
create de regimul unguresc clerului
român unit, prin măsurile volnice,
nedrepte și umilitore luate de gu-
vern în afacerea împărțirii ajutorului
de stat.

Peripețiile prin cari a trecut a-
cesta afacere, ne sunt cunoscute.
Vom reaminti numai spre mai buna
înțelegere, că înainte cu vr'o două
luni un ordin ministerial a turnat și
mai mult venin în paharul umilirii,
ce s'a întins autorităților noastre bi-
sericesci prin modalitatea de împăr-
țire a amintitului ajutor. punându-se
ca condițiune, că sumele respective
numai atunci vor fi liberate preoții-
lor noștri, decât chitanța va fi con-
trasemnată din partea fisolgăbirului.

Măsura acésta a produs, precum
scim, mare indignare, mai ales, că
se vedea din ea, că tendința celor
dela putere este de-a ingenunchia
clerul nostru și de-a-l umili în așa
măsură, încât preotul, care va fi im-
părțit de ajutor, se fiă privit ca o
slugă a ocârmuirii. Spre a pune virf
ofensei ce se făcea vașei și dreptu-
rilor bisericeii, acel ordin mai cere,
ca chitanțele să fiă scrise în limba
maghiară, pe când bine scie guver-
nul, că limba oficială și liturgică a
bisericeii este limba română.

Și încă nu numai că se trece
cu dispreț peste autoritățile supe-
riore bisericesci și peste arhieriei
— a căror intervenire nici că se
mai ia în seamă la împărțirea ajuto-
relor, necum se se solicezeze opini-
nea lor — ci aceștia mai sunt și
susținați în mod revoltător, că
n'ar procede destul de corect.

Nu era decât nimic mai fresc,
ca pasul, ce l'a făcut autoritatea bi-
sericescă din Blașiul la guvern, ca să
retragă dispozițiunile umilitore luate
pentru împărțirea ajutorului de stat
între preoții din arhierie.

Pasul s'a făcut, dér până în ziua
de azi nu scim, ce a răspuns gu-
vernul. Vedem însă, că se urmăzează
încă și acum după ordinul lui la im-
părțirea ajutoarelor între preoții.

Ceea ce mai vedem însă tot-o-
dată cu cea mai mare mâhnire, este
că parte mare a preoților noștri se
supun orbesce procedurii dictate de
interesele meschine ale celor dela
putere, pe când numai cea mai mică
parte din ei, conscie de demnitatea
lor și de pericolul ce-l involvă ma-
chinațiunile ocârmuirii pentru bi-
serică și națiune, au curagiul de-a res-
pinge darul danaic oferit lor.

Mult se esplică acésta tristă im-
prejurare prin faptul, că ajutoarele ce
le assigneză ministrul nu se dau pe
basa listei prezentate de consistorii,
în cari sunt induși preoții, cari sunt
aflați mai demni de a fi ajutamați,
ci pe basa unor informațiuni și re-
comandări, ce se fac din partea fi-
solgăbirului și altor or-
gane administrative, cari scim foarte
bine din experiență, că pârținesc nu-
mai pe aceia, cari sunt mai incli-
nați a se face slugile lor plecate.

Cu îngrijire vedem, că mișca-
rea, ce s'a produs în sinul clerului
din arhierie, de a protesta prin
sinodele protopopesci în contra ace-
stei revoltătoare stări de lucruri —
stagneză. Mai mult însă trebuie să
ne îngrijeză constatările, ce le face
fôia bisericescă din Blașiul, că în
diecesă Gherlei se împărțesce ajuto-
rul de stat conform ordinului mi-
nisterial, că și în diecesă Lugoșului
se imparte, „deși condiționat“ (?),
și în diecesă Oradiei tot așa.

Acésta denotă mai întâi de
tôte o lipsă de înțelegere și de soli-

daritate între arhieriei noștri uniți,
care într'o cestiune atât de gravă
pôte avé urmări fatale pentru biserică.

Archidieceșă Blașiului, e de în-
țeles, în asemeni împrejurări trebuie
să fie în mare fierbere, deore-ce ved
și simt cu toții, că dela atitudinea
clerului din arhierieșă atêrnă în
aceste momente nu mai puțin decât
demnitatea, libertatea și indepen-
dența preoțimeii române unite.

Archidieceșă și aici, ca în tôte,
trebuie să premergă cu esemplu.
Hotăririle, ce le va lua ea, decât vor
fi la înălțimea ce-o reclamă intere-
sele bisericeii, vor fi decisive pentru
a chiama la rând pe toți și a res-
tabili procederea uniformă și soli-
dară în sinul bisericeii.

Acésta este cu atât mai nece-
sar și mai urgent, cu cât biserica
română unită va avé cât de curând
să pârte cea mai grea luptă din
câte le-a luptat de 200 de ani pen-
tru independența ei.

Crisa pactului. Ministrii unguresci
n'au plecat încă până eri la Viena. Diarele
unguresci ce am primit azi spun, că nu e
încă stabilit, când vor pleca. D-l Szell și
colegii săi au avut conferențe în clubul
liberal, unde s'a discutat asupra situațiunei.
Din Viena se anunță, că până acum nu s'a
întemplat nici o apropiere între cele două
guverne. Se susțin însă scirile despre un
compromis și se acrediteză tot mai mult pă-
rerea, că Szell va duce cu sine în Viena
proiecte noue, pe cari le va primi pôte și
guvernul austriac. Mai ales în cercurile fi-
nanciare se crede, că guvernul ungar va
face concesiuni; în ce direcțiune însă nu
se scie încă.

Alaltă-eri a fost în Viena un *consiliu
de ministri*, după care br. Chlumetzky a avut
o lungă întrevedere cu contele Thun. Se
crede, că Chlumetzky jôcă rol de interme-
diator, și încă la espresa dorință a mo-
narchului.

Dilema dualistă.

Scim, că pressa ungurescă, ca
să spriginescă pe ministrul-președinte
Szell în poziția hotărâtă ce a luat-o
față cu guvernul austriac, lasă să se
intrevadă drept amenințare, că Un-
garia deși recunoscce, că o separare
vamală a ei de Austria nu s'ar puté
sévêrși acum fără grele crize, totuși
va fi în stare să le suporte și deci
nu va ceda nimic din dreptul său.

Amenințările de felul acesta însă
nu mai prind în Austria, unde cu
tôte certele și învrăjbirile dintre na-
țiuni și partide, sunt totuși cu toții
una în hotărirea de a-se opune pos-
tulatelor Ungariei, întru cât le de-
clară de esagerate. Guvernamentalii,
ca și estremii radicali opoziționali,
sunt în punctul acesta de-o părere.

Răspundând foilor unguresci,
țiarul „Reichswehr“ din Viena — care
are legături cu cabinetul Thun —
scrie între altele:

„Ni-se pun în vedere, nouș Austriaci-
lor, decât nu vom respecta pactul lui Szell,
separarea vamală și banca de sine stătă-
tore. Cu mare sgomot se trimbiță acésta
amenințare, că Ungaria pretinde recunos-
cerea necondiționată a formulei-Szell, con-
tra aplicării căreia guvernul austriac a pro-
testat la timp. Decă Ungaria n'are să ofere
mai mult, decât punând în apropiată per-
spectivă separarea vamală, atunci Austriei
i-se va pâră mai avantajos a da piept de
acum cu îngâmfarea ungurescă. Austria să
aviseze Ungaria la puterea ei economică
proprie și la creditul său propriu! Se va
dovedi atunci, decât capitalul străin, va fi,
ca și acum, gata de-a promova înaintarea
economică a statului ungar, decât va fi, ca
și acum, gata a satisfăce trebuințele finan-
ciare ale Ungariei, cum le satisfăce azi,
când Ungaria are în Austria un razim tare.“

Etă acum în ce mod se esprimă
fôia radicală germană „Ostdeutsche
Rundschau“:

„Stăm astăzi înaintea dilemei, ca să
se vor încuviința postulatele Ungurilor:
atunci se va deslănțui în Austria o furtună,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“.

Inainte-cuvântare.

Din „Scrisorile dela móră mea“, de A. Daudet.

„Inaintea domnului Honorat Grapazi,
notarul din Pamperigouste,
„S'au înfățișat
„Domnul Gaspard Mitifio, soțul Vi-
vetei Cornille, locuitor în
„Sus șisul loc:
„Care, prin acésta, a vândut, sub che-
zășuirea dreptății,
„Și dându-și pe față tôte datoritiile și
ipotecile,
„Domnului Alphonse Daudet, poet,
locuitor
„în Paris, unul dând și altul primind,
„O móră de vânt, aședată în valea
Ronului, în inima Provansei, pe-o costă
acoperită cu pin și stejari verzi; sub șisa
móră nefind tocmăi într'o stare bună, de-
ore-ce era pârșită de-aprópe 20 de ani,
așa că mușchiul, vița sălbatică și rosmă-
rinul au acoperit-o de sus până jos;
„Ne luând în seamă acest lucru, pre-

cum și róta cea mare aprópe sfărmată, d-l
Daudet declară, că i place sus șisa móră
și-i este trebuinciosă pentru daraverile
dumnealui de poezie; o primesce pe soco-
tela dumnealui, ne mai având vândătorul
nici o îndatorire.

„Acésta vândare s'a făcut plătindu-se
prețul întreg, pe loc, șisului domn Mitifio,
în fața notarului și-a martorilor jos semnați,
până la facerea chitanței.

„Actul s'a făcut în Pamperigouste, de
mine Honorat, fiind față Francei Mamai,
cântăreț din flaut, și Louiset șis și Piticul,
purtătorul crucii dela biserica din sat;

„Cari au semnat împreună cu părțile
și cu notarul, după cetirea actului.“

Instalarea.

Epurii s'au speriat, minune mare!
Vedând, de-atăta timp, ușa móră tot in-
chisă, zidurile și curtea îngmădite de ier-
burii, credeau, de bună seamă, că neamul
morumilor s'a stins, și plăcându-le locul, își
făcuseră un fel de cartier general, un cen-
tru de operațiuni strategice. În noptea so-
sirii mele, dău, fără să minț, mai mult de

doi-deci de iepuri erau aședăți în curte,
în préjma unei grămeți de bolovanii sub
rașele lunii... La prima scârțietură, in-
tr'o clipă, întréga taberă a fugit, cu cода
în aer, pierind între tușuri: sper, că se
vor întorce.

Mai speriat a fost locuitorul din odăile
de sus, o bufniță bêtănă, cu un cap de
cugetător, care s'a sălășluit în móră de
mai mult de 20 de ani. Am găsit-o într'o
odăie de sus, dreptă și nemșcată, în mij-
locul unor grămeți de țigle și cărămături.
M'a privit puțin cu ochii ei cei rotunzi,
apoi speriată, că nu mă cunoscce, a început
să facă „Hu! hu!“ și să scuture îngrijată
aripile cele pline de praf; — draciiăștia
de cugetători nu se lasă, nu se dau înlă-
turi nici-odată. — Ei, dér cum o fi, cu
tôtă înfrățșșirea lui nemulțămătită, acest lo-
cuitor tăcut în place mai mult, decât ori-
care altul, și eu am grăbit... să reînosc
contractul — l'am lăsat în pace. I-au răs-
mas, ca și mai înainte, odăile de sus, cu
întrarea... printr'o gaură a acoperșșului;
mi-am păstrat odăia de jos, o mică încă-
pere vărșșită, scundă și boltită, o adevărată
ochișșă.

De aici vă scriu, din odăia asta
plină de sóre, că și ușa e deschisă de
tot. O drăguță pădurice de pin, străluci-
tore de lumină, se întinde până'n mar-
ginea cōstei. La orizont, ramurile Alpiilor
își arată creștele lor subțiri... Nici un
sgomot... Abia, din când în când, din
depărtare, câte-un sunet de flaut, câte un...
prin semănături, olopotele vre-unei turme
pe drum... Tôtă priveșșștea asta proven-
sală nu trăesce decât la lumina sōrelii.

Ei, cum aș vré acum, ca să-mi pară
rêu de Parisul cel sgomotos și întunecat.
Mă aflu așa de bine la móră! Un mic colț
parfumat, călduros, departe de gazete,
de trăsuri, de sgomot!... Și ce împrejurimii
frumose! D'abia am venit la opt zile și
uite, mi-am impuiat deja capul cu impresii
și amintiri... Uite, eri sēră am fost față
la întorcerea turmelor arendașului de colo,
de jos de pe costă, și vă jur, că n'asfi da
spectacolul acesta pentru tôte „premierele“,
pe cari le-așfi avut șeptemăna asta la Pa-
ris. Trebuie să vă spu, că aici e obiceiul
să se trimită vitele la munte, îndată ce-au
dat căldurile. Omeni și vite trăesc acolo,
cinci sau șesșș luni sub cerul liber, în iarba

care va răsturna întreg dualismul; s'eu de a le respinge: atunci Ungaria va face ruptura încă acuma. Aceasta reiese din vorbirile guvernărilor unguri, acesta se vede scris negru pe alb în presa oficială a Ungariei... Din toate rezultă, ca concluziune, că cu putere elementară se apropie destrămarea legislației pactului dela 1867 și, în consecință neapărată, s'apropie uniunea personală cu Ungaria.

Nu mai puțin nemulțămiiți cu formula-Szell sunt pe lângă Cehi, Poloni etc. și Germanii mai moderați. Sfaturile, ce le dă „P. Lloyd“ acestor din urmă, au îndemnat pe unul din organele lor să-i spună verde, că ar fi bine să aibă puțină răbdare, căci în cazul cel mai bun, lucrurile nu se pot întorci și suci numai așa peste noapte.

Evenimetele din Paris.

(Demonstrația din Anteuil — Camera — Hotărârile consiliului de miniștri — Motivarea sentinței în afacerea reviderii procesului Dreyfus.)

Spiritele în Franca sunt erăși la culme iritate în urma sentinței Curții de Cassația în afacerea Dreyfus. Eri am amintit despre demonstrațiunea, ce s'a făcut în 4 l. c. în Anteuil, unde președintele Republicei Loubet și ministrul președinte Dupuy au asistat la alergările de cai. Eri cum s'au întâmplat lucrurile:

Președintele Loubet a mers în trăsura pe terenul alergărilor, urmat fiind de trăsura lui Dupuy, în care ședea acesta cu nevastă sa. Pe întreg parcursul a fost obiectul celor mai căldurose simpatii, și demonstrația nu s'a început, decât pe piața alergărilor. Trăsura președintelui se opri înaintea tribunei republicei. Abia s'a dat jos din trăsura, și mii de glasuri strigară: „Trăescă armata!“ Ușii fluerau, alții injurau pe președintele și pe guvern, și din toate părțile se auzea strigătul „Pieră Loubet, se abdică!“.

Se formă momentan tabăra contrară, care răspunde cu strigătul: „Trăescă Loubet, trăescă republica!“

Polițiștii alergară la locul demonstrației și împrăsciară pe turburătorii din jurul tribunei. Într'aceea președintele Loubet se urcă pe tribuna, care era plină deja de persoane oficioase. Abia însă își ocupă locul, și eti că un tânăr îmbrăcat elegant eși din mulțime și năvăli spre tribună, se agăță de bariera ei și c'um baston lovi capul lui Loubet. După unii lovitura și-a greșit ținta, după alții însă — și versiunea aceasta e confirmată oficial — atentatorul a nimerit pălăria lui Loubet și i-a atins și capul.

Urmă o scenă, care nu se pte descrie. Cei din apropiere se aruncară asupra atentatorului, care se numește baron Christiani, și înainte de ce poliția ar fi intervenit,

l'au bătut sângeros și i-au rupt îmbrăcăminte. Într'aceea pe întreg terenul curselor de cai se produse un sgomot infernal; omenii adunați strigau și țipau, monarhiștii cu republicanii au început să se lovască unii pe alții. Sgomotul creștea într'una și polițiștii arestară pe cei mai sgomotoși. Ministrul președinte începă să dea ordine și dispuse, ca garda din jurul tribunei să fiă sporită. Treizeci de sergenți sosiră imediat și au tras cordon în jurul tribunei. Tote trupele, cari formau garda dela Elysée până la Anteuil, au fost conșignate în jurul tribunei. Poliția numai cu mare greutate a putut să restabilească încât-va ordinea.

Scenele furtunoase se repetară într'una, mulți au fost răniți, chiar și dintre polițiștii căți-va primiră lovituri și răni. Au fost arestate 135 persoane, printre care omeni de înaltă pozițiune, conți, baroni, ba chiar și căți-va ofițeri activi. Firesce, că atentatorul br. Christiani încă a fost arestat.

Diarele naționaliste dic, că scenele dela 4 l. c. sunt o urmare a sentinței Curții de Cassația. Poporațiunea a arătat prin acesta, că nu recunoșce votul acelei curți. „Intransigent“ scrie, că după primirea ce i-s'a făcut președintelui Loubet la Anteuil, guvernul pte să-și inchipuască, cum va fi primit Dreyfus la reîntorcerea lui în Franca.

Camera. Alaltăeri la camera socialistul Laloge a interpellat guvernul asupra evenimentelor dela Anteuil, și laudă curagiul președintelui Loubet. Deputatul conservator Largentaye intrerupse strigând: „Loubet nu este om cinstit! E panamist! Lozinca patrioților trebne să fiă: jos cu Loubet!“

Cuvintele acestea au produs un vifor mare. Tote partidele republicane, centrul, radicalii și socialiștii au sărit diu locurile lor și au strigat: „Trăescă Loubet!“

Președintele Desshanel a provocat pe Largentaye să părăsească camera. Acesta însă n'a cedat provocării, până ce doi ofițeri ai gardei, l'au somat să iese. Atunci el, însoțit de alți 20 aderenți, a eșit.

Continuarea ședinței a fost tot așa de sgomotoasă. A vorbit ministrul președinte Dupuy răspundând interelației și infierând scenele din Anteuil. În fine Dupuy dișe, că guvernul va vesti și mai departe losinca republicei.

Cassagnac dișe, că țera e disgustată de Republică și n'asteptă decât „un singur om“.

În fine guvernului i-s'a votat încredere.

Hotărârile consiliului de miniștri. Consiliul de miniștri ținut la 5 l. c. în Elysée a luat următoarele hotăriri:

Lombard, care a ocupat scaunul ministerului public în procesul Droulède și Habert, a fost scos din funcția.

Tardif, care a presidat jurații, va fi trimis înaintea consiliului superior al magistraturii.

Krantz, ministru de rebel, a ordonat să se deschidă o instrucția în contra lui Esterhazy, pentru-că și-a procurat un act aparținând unui dosar secret și s'a servit de densus. Ministrul incredințeză generalului Duchesne grija de a deschide ancheta cerută la 8 Martie 1899, de generalul Pellieux, asupra nodului cum a condus afacerea Esterhazy.

Divizia a noua de infanteria, cu garnisona la Paris, din care face parte brigada Roget, se va permuta cu divizia a doua, cu garnisona la Orleans.

Lebret, ministrul justiției, a adresat d-lui Deschanel, președinte al Camerei, o scrisore relevând pasagiul Curții de cassatia, privitor la comunicarea unor acte secrete consiliului de rebel din 1894 de către generalul Mercier.

Guvernul a creșut de datorii să facă această comunicare Camerei, pentru-ca să pte judeca, dacă este loc de-a aplica generalului Mercier articolul 12 al legii dela 4 August 1875, vizând cazul, când miniștri pot fi personal urmăriți pentru acte îndeplinite în exercițiul funcțiunilor lor.

Nu s'a luat nici o hotărare în ceea-ce priveșce pe generalii Boisdeffre și Gonse. Guvernul va aștepta, pentru a statua, rezultatul anchetei deschise în contra lui Du Paty de Clam.

Eri motivarea a sentinței, pe care a cetit'o președintele Mazau înaintea Curții de Cassația, Sâmbăta trecută, și prin care, după cum am arătat, Dreyfus este trimis înaintea tribunalului de rășboi din Rennes:

Asupra motivelor trase din actul secret „acastă canalie de D.“ ce ar fi fost comunicat consiliului de rebel;—având în vedere, că această comunicare rezultă din declarațiunea d-lui Casimir Perier, având faptul dela generalul Mercier și Boisdeffre, invitați să declare, ce șciau în această privință, au refuzat de a răspunde și ast-fel au recunoscut în mod implicit faptul;

Considerând, că faptul unor destăinuirii posterioare judecării și că comunicarea judecătorilor a unui document, care pte să producă asupra spiritului lor o impresie decisivă, constituie un fapt nou de natură să apese asupra inocenței lui Dreyfus;

Asupra motivelor trase din borderou; Considerând, că crima imputată lui Dreyfus consistă în predarea unei puteri străine, s'eu agenților săi, a nisea documente interesând apărarea națională, confidentiale s'eu secrete, a căror trimitere era însoțită de-o misivă s'eu borderou nedatat, nesemnat, scris pe hârtia pelură cadilată;

Considerând, că această scrisore, baza acuzațiunii, a fost supusă la 5 experți caligrafii din cari 3 i au atribuit-o, der că nu s'a descoperit nici la el, nici la negustori hârtia de acest fel;

Considerând, că în Ncembre 1898 ancheta a relevat existența și a adus confirmarea a două scrisori pe hârtia pelură cadilată, a căror autenticitate nu era îndoișă, date dela 17 Aprilie 1892 și 17 August 1894, această din urmă contemporană cu borderoul, emanând ambele dela un alt oficer;

Considerând, că experții au declarat, că borderoul era scris de aceeași mână, ca și sus-dișele două scrisori, și că hârtia borderoului și aceea a scrisorilor erau identice;

Considerând, că aceste fapte necunoscute consiliului de rebel, tind să demonstreze, că borderoul n'a fost scris de Dreyfus și să stabilească inocența sa;

În ceea-ce priveșce cuvintele căpitanului Lebrun-Renault;

Considerând, că ele debutază prin protestările de inocență ale lui Dreyfus;

Că este cu neputință de-a fixa textul exact și complect din cauza unor deosebiri în declarațiunile succesive ale căpitanului Lebrun-Renault și aceea a celor-lalți martori...

Urméză apoi concluziunea, prin care Curtea de cassatia caséză și anuléză sentința dată la 22 Decembre 1894 în contra lui Dreyfus de primul consiliu de rășboi ș. c. l.

Brașov, în 31 Maiu 1899.

— Fine. —

Dér eu nu am pretins dela „Trib. Pop.“, ca să alégă pe arhimandritul Hamzeza, eu am pretins, ca să nu se întrepună pentru „apostatul“. Dēcă „sistemul neamu-

rilor“ a fost atât de păgubitor, încât a trebuit să i-se pună capet cu ori-ce preț, atunci trebuiau să-și caute onorabili diecesani ai Aradului de viitor episcop o persoană cu calități morale mult mai superioare, ca acele ale episcopului Goldiș; a voi să frângi un sistem, afirmative păcătoș, alegând pe vicarul Goldiș, însemneză a scote din diecesă un réu, bagând înăuntru unul și mai mare. Eri dēcă contrarii „sistemului neamurilor“ nu au aflat în totă bisrica gr. or. nici un singur bărbat, care să aibă calități morale superioare vicarului Goldiș, atunci acesta este erăși un semu de sérăciă pentru ei. Confrăților ortodocși, cari spre mai marea gloriă a lui Goldiș nu s'au sfiit a escita ch'ar susceptibilitățile confessionale ale Românilor greco-catolici, trebue să le aduc aminte, că atunci, când în urma morții regretatului arhiepiscop și metropolit al Blășului, Ioan Vancea, devenise vacant scaunul de Metropolit al Blășului, greco-catolicii au fost în stare a pune față de candidatul guvernului, episcopul Szabo alți 3 candidați, cari stăteau în tote privințele cu mult mai prcus decât Szabo.

4. Ii mulțumesc d-lui Dr. Suciu, că a binevoit a mă invita la Arad, der drept să-i spun, nu simt nici o necesitate de a călători la reședința „apostatului“. Ar fi și forte trist, dēcă la finea secolului luminei, ași fi silit a călători la Arad, pentru-ca să pot cunoșce stările de acolo. Dór sunt și eu între fundatorii „Tribunei Poporului“ și am ținut'o pentru-ca să fiu informat și în privința relațiunilor din Arad; această foiă până mai ieri alaltăeri nici nu a pomenit de „sistemul neamurilor“. Eri de când strigă și injură în contra acelu sistem, afirmative esistent, nici nu a ajuns, ca să ne esplice din ce constă el și întru cât este de păgubitor pentru națiune, s'eu pentru diecesa Aradului. Așa am pățit'o și cu d-l Dr. Suciu, care își propusese a scrie o serie de articoli asupra referințelor din Arad, și care după-ce a scris doi articoli, în cari nu ni-a spus nimic nou, a încetat cu scri-sul tocmai în momentul, unde era să devină articolii săi interesanți, în momentul când ni-a promis o paralelă între arhimandritul Hamzeza și vicarul Goldiș. Nu poți pretinde, d le Suciu, ca noi toți, cari am voi să ne informăm în privința stărilor din Arad, să peregrinăm la reședința episcopescă; Aradul nu este Mecca Românilor.

Aveți cernelă și hârtia și v'a învățat Dumneșeu și a scrie; dēcă voiți, ca să vă cunoșcem, poștiți și scrieți-ne cum stați și cine sunteți; éri dēcă nu voiți să faceți acesta, atunci permiteți-ne, ca să ne facem despre voi opiniunea, pe care ni-o dictéză nouă mintea sârștósă.

5. Demințirea afirmațiunii mele, că d-l Dr. Suciu s'a lăpădat de amicii săi de principii, nu e pot lua la cunoștință. D-l Dr. Suciu, după cum s'a afirmat, nedemințit în „Tribuna Poporului“, a fost aderenț al „Tribunei“ din Sibiu; dēcă d sa în campania dela Arad a reprezentat vederi contrare celor exprimate în „Tribuna“ din Sibiu, ba s'a simțit îndemnat s'eu silit a invoca ospitalitatea „Tribunei Poporului“, atunci așa cred, că nu am diș prea mult, dēcă am afirmat, că d-sa s'a lăpădat de prietini săi de principii.

Dēcă d-l Dr. Suciu pretinde să cred cuvintele sale, atunci pot pretinde și eu să credă, că eu încă nu stau și nu am stat nici când în soldul nimenui, și că eu încă am inimă și minte românescă și conșciință curată.

Cređă-mi însă d-l Dr. Suciu și aceea, că capetele și inimile noastre a amândurora nu forméză regulatorii vieții naționale române. Noi amândoi încă nu am făcut istoria românescă, pte că nu o vom face nici când, persona aceea însă, pentru care se întrepune d-l Dr. Suciu cu atata căldură, a făcut istoria și a introdus cea mai negră pagină în cartea istoriei noastre contemporane.

Dr. Eugen de Lemny.

SCIRILE ȚILEI.

— 25 Maiu.

Institut de credit și economii în Hațeg. Vre-o 20 de fruntași români din Hațeg au luat inițiativa pentru înființarea unui institut român de credit și economii pe acțiunî în Hațeg, care va purta numele „Hațegana“. Fundatorii au și publicat prospectul, după care noul institut se va înființa cu un capital social de 100,000 corone împărțit în 1000 acțiunî de câte 100 corone. Pentru cazul însă, când s'ar subscrie mai multe acțiunî, adunării generale îi este rezervat dreptul de a urca capitalul social chiar până la 200,000 corone. Subscrierea acțiunilor este de a se face până

cea înaltă pău' la brău; și la primul fior tomnatic se coboră la arendășiă, ca să pască, ca vai de lume, micile coline lipsite de verdéță, der parfumate de rosmarin...

Astfel deci eri séră se coborau turmele. Încă de dimineță iporta era deschisă și iesele gemeau de nutreț. Din când în când auđiai „acum sunt la Eguieres, acum la Paradon“. Apoi odată, în spre séră, auđii un strigăt: „Eti-le! eti-le!“ Si colo jos, departe, într'adevăr se ivise turma într'un nor de praf. Bétranii berbeci vin în cap, cu cornele înaintea, cu înfățișare sêlbatică; înapoi lor mulțimea, oile și mieii; catării cu surguciuri roșii, purtând pe spinare coșurile cu mieluzii de curéud născuți, legănați în mers; apoi oăni gâfâind, cu limbile până la pământ, și doi îndrăciți de păștori învêlșiți în mantale de lână roșia și ușoră, cari le cad de pe umeri, ca nisece rasse. Totul trece pe dinaintea noastră și dispăre în portă, răpâind, ca picăturile de plóie mare.

Dér să vedeți, ce mișcare, ce gălăgie e în casă, la venirea turmei. Tótă lumea e în picioare. Păuni, porumbei, rațe, curcani, iau parte la bucuria revederei! Ai dișe, că

fiă-care miel a adus în lăna lui ceva din parfumul sêlbaticilor Alpi, ceva din acel aer pêtrunđtor al munților, care te îmbată și te împinge la danț. Și 'n mijlocul acestei mișcări, turma își căuta culcușul. Nimic mai fermecător, decât această instala-re. Bétranii berbeci se întristéză vedând iesele. Mieii de curéud născuți, cari încă n'au vedut arendășiă, privesc în jur cu mare spaimă. Dér ceea ce te mișcă mai mult, sunt câni, acești bravi tovarăși ai păștorilor, cari nu ved în arendășiă decât turma. Ei le chiamă chiar din fundul cușcii lor. Inzadar îi ispitesece ulucul dela fântână, plin cu apă prospétă; ei nu vor nimic să vadă, nimic s'audă, până ce vitele n'au intrat, până ce nu s'a pus de-a curmezișul la portă bărna cea mare, și până când păștorii nu s'au aședat la masă în sala de jos. Atunci numai, abia consimt să se retragă în cușca lor, unde, printre înghițituri, ei povestesc camaraziilor ceea ce au făcut colo, sus, la munte, unde se gășesc atăția lupi și atătea digitale mari de purpură, plină cu rouă până la margine...

D. Munteanu-Rimnic.

în 30 Iunie st. n. 1899. La subscriere sunt a se plăti 10% de fiă-care acțiã (10 corõne) și alte 4 corõne spese de fondare; 20% de fiă care acțiã sunt a se depune până la adunarea generală constituantă, restul se va plăti în rate de câte 10% și în termine cel puțin de câte trei luni. Acțiile subscrise se pot plăti și cu părți fundamentale de-ale institutului actual „Hăteșegana“, care va avé sã se desființeze, făcând loc noului institut pe acțiuni. — Noul institut are cele mai frumoșe șanse și, precum se vede chiar și din termenul scurt fixat pentru subscrierea acțiunilor, fondatorii sunt deja asigurați de succes, ba este aprõpe neîndoios, cã capitalul social va fi mai mare ca cel prevădut în prospect. Subscriitorii prospectului înșiși sunt o garanțã de soliditate noului institut, fiind tot atâtși fruntași bine cunoscuți. Printre subscriitorii vedem pe d-nii adv. Dr. Gavril Suci, Dr. A. Vlad, S. Arcilean mare proprietar în Galați, vicarul Nicolae Nestor, protopopul T. V. Gheaja, marele comerciant și proprietar Bucur Popovici, adv. M. Bontescu, comerciantul Iulius Popovici, I. Baci și alte mai multe nume, pe cari nu le putem descrie. Un exemplar din prospect se află de-pus și la administrația ziarului nostru, unde se pot face subscrieri.

Johann Strauss, supranumit „regele valsurilor“, mult agreatul compositor, a încetat din viață în Viena, în anul 74-lea al etății. O aprindere de plămâni a tăiat firul vieții sale. El a fost înmormântat eri cu mare solemnitate în Viena. Se știe, cã comuna voesce sã-i facã mai târziu un mormânt de onõre și cã acum va fi așezat provisoriu într'o criptã. Strauss a lãsat în testament, ca erede universal al sãu, societatea amicilor muzicii din Viena. Avea sa se urcã la o jumtate de milion. Avea în Viena 6 case. La averea lui se mai adaug și tantiemele, ce-i vor compete și de aci încolo pentru opere și alte compoziții ale sale. Scurt înaintea morții sale, el compunea muzica pentru un balet „Aschenbrödel“. Sute de compoziții de dansuri și mai multe opere a scris Strauss. Viena, cãreia Johann Strauss i-a procurat atâtea momente de plãcere, contribuind la renumele și gloria artei muzicale în sinul ei, va jeli mult pierderea lui, dër nu mai puțin și lumea muzicalã din tãtãle părți pe unde au strãbãtut acordurile vesele ale compozițiilor lui.

Studentii în contra duelului. Din Clușã se anunțã, cã un Congres al studenților maghiari a luat cu unanimitate un conclud, prin care *duelul se declarã de neadmisibil*. Toți vorbitorii au fost hotãrit contra maniei duelului. Au mai decis sã trimitã dietei o representație, prin care sã cerã asprirea legii pentru duel.

Situațiunea agricolã în România. Dupã telegramele oficiale ale d-lor prefecti de județe, adresate ministerului român de agriculturã, în zilele de 20—22 Mai st. v. situațiunea agricolã în România se prezentã astfel: Județul Argeș: Ploi puține, recolta mediocrã. Județul Bacãu: Dupã ploile cãdute, sunt speranțe de îndreptare. Județul Buzãu: Timpul secetos, sãmânăturile în majoritate periclitare. Județul Brãila: Starea sãmânăturilor aceeași. Județul Covurlui: Seceta continuã. Județul Dâmbovița: Ploi parțiale; sunt speranțe de îndreptare. Județul Dolj: Starea sãmânăturilor mai bunã. Județul Fãlcu: Lipsã de plõie; seceta continuã. Județul Gorj: Sãmânăturile merg bine. Județul Ilfov: Seceta continuã. Județul Mehedinți: Sãmânăturile se mențin bine. Județul Neamțu: Starea sãmânăturilor mediocrã. Județul Olt: ploi parțiale; recolta mediocrã. Județul Prahova: Ploi puține; starea sãmânăturilor rea. Județul Putna: Ploi parțiale; fõrte puținã îndreptare. Județul R.-Sãrat: Seceta continuã. Județul Roman: Starea sãmânăturilor mediocrã. Județul Romanați: Timpul secetos; sãmânăturile periclitare.

Țarul despre turburãrile studențesci. Fõia oficialã rusescã anunțã, cã Țarul — dupã ce a ascultat raportul ministrilor sãi asupra turburãrilor studențesci — a

hotãrit sã se exprime *desaprobare* față cu autoritãțile respective și față cu corpul didactic dela școlõlor mai înalte, pentru-cã n'au sciut sã-și susținã influința moralã și autoritatea față de tinerime. Ucazul împãrãtesc dõce mai departe, cã nu se pãte scusa nici atitudinea tinerimei. Astfel de turburãri nu se vor mai tolera în viitor, ci trebuie suprimate cu tãtã mãsurile și în mod sever.

Cununã și logodnã. D-l *Alexandru Valea* din Visuia și d-ra *Eugenia Rusu* din Chioiudiu s'au cununat în 4 Iunie n. c. în biserica romãnã din Chioiudiu.

— D-l *George Mateiu*, mașinist de tigrãfiã în Bistrița, s'a logodit cu d-ra *Luisa Krãutner*.

Despre regele Serbiei se dõce erãși, cã vrã sã se cãsãtorãscã. Scirea o comunã ziarul „Information“, care dõce, cã atențiunea regelui Alexandru este acum din nou îndreptatã asupra unei verișõre a lui, *Natalia Constantinovicã*, fiica de rarã frumșetã a colonelului Alexandru Constantinovicã, care servește în armata sãrbescã. Cãsãtoria va fi, de va fi, la tõmnã.

Petreceri. În *Blași* se va da Duminecã la 11 Iunie st. n. 1899 în „Grãdina Comșã“ din Veza, la cas de plõie în Hotel „Univers“, o *petrecere de varã*. Inceputul la 3 ore d. a. Prețul de intrare: de persoanã 1 corõnã, de familiã 2 corõne. Venitul curat este destinat pentru reuniunea femeilor și casina romãnã din *Blași*.

— *Inteligența romãnã din Cap-Mãndstur* și jur invitã la petrecerea, ce se va arangia cu ocaziunea adunãrei generale a Reuniunii învãțătorilor gr. cat. din jurul Gherlei la 20 Iunie n. c. în favorul școlii gr. cat. de-acolo. Intrarea pentru familiã 2 fl., de persoanã 1 fl. Inceputul la 8 ore sãra. Ofertele și suprasolvirile se vor chita în public.

Omor. În *Giroc*, lângã Arad, s'a întâmplat alãtãeri nãptea un omor fioros. Primarul *Farkas Miklos* a fost atacat nãptea de nisce rãufãcãtori necunoscuți. Primarul, în desperarea sa, a încercat sã se apere, și în lupta acãsta nenorocitul primar a fost formal decapitat. Fãptuitorii au dispãrut și pãnã acum nu li-s'a dat încă de urmã.

Leo Tolstoi despre artã.

„Acolo — dõce Tolstoi — unde pentru instrucțiunea poporului se cheltuiesc numai a suta parte din ceea ce ar trebui sã se cheltuiescã, spre a se procura întregului popor mijlocele de culturã, guvernul acordã subsidii de milioane pentru academii, conservatõre și teatre. În fiã-care oraș mare se construiesc edificii monumentale pentru muzee, academii, conservatorii și școli de declamație pentru representații și concerte. Sute de mii de lucrãtori — tãmplari, pietrari, zugravi, tapițeri, croitori, bãrbieri, giuvaergii, lucrãtori de bronz și tipografi — muncesc din greu tãtã viața lor, spre a satisfãce cerințele artei, așa cã, afarã de cea militarã, nu existã nici o activitate umanã, care sã absorbã atãtea puteri ca acãsta.

„Fãcând abstracțiã însã de acãstã colosalã muncã, arta mai are nevoie pentru progresarea ei, ca și rãzboiul, de vieți omenești, sute de mii de õmeni întrebunțãzã din tinerețe tãtã viața lor spre a învãța, ca sã misce fõrte repede picioarele (dansator), sã atingã fõrte repede clapele, sãu strunele (musicianți), sã picteze cu culori și sã represinte tot ce vãd (pictorii), sã succescã în tãtã chipurile fie-ce frãsã și sã gãsescã la fie-ce cuvânt o vinã.

„Și acẽști õmeni. — adesea fõrte buni, deștepti și capabili de ori-ce muncã — se sleiesc în asemenea ocupațiuni esclusive, cari tãmpesc, devin specialiști unilaterali și mulțumiți de sine-și, și sunt indiferenți față cu tãtã manifestãrile seriõse ale vieții, și pricep numai sã-și învãțescã picioarele, limba sãu degetele.

„Se dõce, cã tãtã acestea se fac pentru artã, și cã arta e un lucru fõrte de sãmã. E adevãrat însã, cã acãsta e artã, și

cã arta ar fi un lucru atãt de important, încãt sã merite, ca sã i-se aducã asemenea sacrificii?

„Acãsta cestiune e cu atãt mai importantã, cu cãt arta, cãreia i se jertfesc munca a milioane de õmeni și chiar de vieți omenești, și cãreia i se jertfesc înainte de tãtã dragostea dintre õmeni, devine în concștiința õmenilor un lucru din ce în ce mai nelãmurit și mai nehotãrit. Critica, în care amatorii de artã gãseau în vechime un punct de rașim, a devenit în ultimul timp așa de contradicțõre, cã din artã n'ar rãmãne mai nimic, deoã s'ar esclude tot ce criticii diverselor școli declarã ca fãrã rost în artã.“

Mai departe Tolstoi dõce cã, cu tãtã mulțimea de cãrți, ce s'au scõs asupra artei, tot nu crede sã se fi gãsit încă o definițiune a ei. El își esplicã acãsta prin faptul, cã concepțiã artei se lãgã cu aceea a frumosului, deși nu scim nimic nici despre firea frumosului. Leo Tolstoi stabilește o nouã definițiune a artei.

Dupã dẽnsul arta este „una din condițiunile vieții omenești“ și în același timp timp „un mijloc de comunicațiune între õmeni“.

„Activitatea artei residã în faptul, cã omul percepând cu auzul sãu vãdul manifestațiunile sentimentelor unui alt om, e capabil sã resimtã același sentiment, cum l'a simțit acela, care l'a manifestat“.

Dupã aceste definițiuni Tolstoi ajunge la incheierea, cã aceia, cari negã completamente arta, n'au dreptate.

„Nu mai puțin însã nu au dreptate membrii societãții nãstre europene civilizate, membrii cercurilor nãstre și timpului nostru, cari recunosc ori ce artã numai deoã servește frumosului, adecã deoã procurã omului plãcere. Mai înainte lumea se feria, ca între obiectele de artã sã fiã și de acelea, cari ar avé o influințã demoralizãtõre. Acum însã lumea se teme, cã ar putã perde vre-o plãcere pe care o procurã arta. Resultatul este, cã se protegãzã ori-ce. Și eu cred, cã ultima greșelã e mult mai grosolanã, decãt cea dintãiu, cã urmãrile sunt mult mai pãgubitoãre“.

Literaturã.

O broșurã politicã. Zilele acestea a apãrut în Ploescol o broșurã politicã, purtând titlul: „*Rotul d-lui D. A. Sturđza în cestiunea naționalã*“, studiu istoricopolitic de *Teodor Raica*, profesor gimnasial. Broșura conține o analizã a evenimentelor din ultimii 15 ani privitõre la politica naționalã în legãturã cu critica autorului asupra rolului, ce l'a avut d-l D. A. Sturđza în cestiunea naționalã, începând dela espulsarea Ardelenilor (1885) și pãnã în ziua de azi. Broșura, care se estime pe 159 pagine, s'a tipãrit în Tipografia „Democratul“ Ploiescol. Prețul 1 Leu 25 bani.

ULTIME SCIRI.

Cernãuți, 7 Iunie (Teleg. part.) Confiscãrile „Patriei“ continuã numãr de numãr. Atãt numãrul de Duminecã, cãt și numãrul de astãzi, a fost confiscat. Este caracteristic, cã nu procurorul de stat, ci guvernul țãrii a dispus tãtã aceste confiscãri. Paguba administrațiunei țãrii este enormã. Cercurile romãne sunt fõrte escitate din cauza acestor prigoniri nesãbuite. Fiind tãtã confiscãrile aceste nemotivate și nelegale, comitetul redacțional, care înlocuesce pe d-l Dr. V. Branisce*) a decis sã dea în judecatã guvernul țãrii și sã reclame despãgubirea cuvenitã. — Recursul prezentat de d-l Victor Branisce, stud. jur., și colaborator literar al „Patriei“, contra espulsãrii, încã nu este rezolvat. D-l Victor Branisce petrece încã în Cernãuți.

*) D-l Dr. Valeriu Branisce se aflã de vre-o douã sãptãmãni în orașul nostru, fiind în concediu de recreare. — Red. „Gaz. Trans.“.

Viena, 6 Iunie. Coloman Szell a sosit ađi aici fãrã de veste. Monarcul l'a primit în audiențã la 2³/₄ ore d. a., unde Szell a petrecut douã ore întregi. O decisiune nu se pãte aștepta, decãt pe la sfirșitul sãptãmãnei.

Cayenne, 6 Iunie. Dreyfus a fost predat eri autoritãților militare și Joi sãra va fi pus pe corabia „Stax“, care il va duce la Brest. Aici il va lua în primire un oficer dela gendarmeriã, care-l va petrece pãnã la Rennes.

Paris, 6 Iunie. Guvernul a luat mãsuri, ca mai multe cluburi de-ale societãților diferite sã fiã închise.

Paris, 6 Iunie. În contra a 15 arestați, se va porni procedura penalã pentru agitație. Br. *Cristiani* va fi acusat cu vãtãmarea în faptã a unei persoane oficiale.

DIVERSE.

O amintire din timpurile vechi.

O fõia germanã publicã urmãtõrea scire datatã din Paris, 15 Aprilie 1729: „O damã tinãrã de aici și-a implãntat sãcurea într'un mare copac. S'a îmbrãcat în haine bãrbãtesci și a intrat ca cãlugãr în mãnãstirea dela Trappe. Acãsta a fãcut o cu dorințã, de-a se întãlni cu vechiul ei amant, care mai de mult intrase ca cãlugãr în aceeași mãnãstire. Timp de o lunã ea a observat strict ordinele cãlugãresci, dër ori cãt s'a silit n'a putut da față cu vechiul sãu amant. În timpul acesta oãțiva dintre cãlugãri au început s'o ia la ochi, pãrãndu-le suspectã figura ei ca cãlugãr. Starețul a chãmat-o la sine și a luat-o la întrebãri. Atunci tinera damã a descoperit totul, a arãtat scopul pentru care s'a îmbrãcat în haine bãrbãtesci spre a putã intra între cãlugãri, declarã, cã-i pare rãu de acãsta și cã mult s'a rugat pentru a i-se ierta pecatul. Se rugã apoi de stareți sã-i deschidã loc într'un clãustru de cãlugãrițe. Starețul i-a implinit voia și ea a intrat în mãnãstirea „Ave Maria“. — Acãsta s'a întâmplat așadãrã la inceputul secolului trecut. Nebãgãnd în sãmã anul, de cãnd este datatã scirea, ai crede, cã lucrul s'a întâmplat ađi, cãci nu-ți vine sã presupui, cã și în acele timpuri sã fi existat ființe omenești atãt de rutinate în ale dragostei treburi.

Bravura unei femei. De vre-o cãte-va zile despre nimic alt-ceva nu se vorbesce în tot Muntenegru, decãt despre o dramã teribilã, ce s'a întâmplat într'una din sãptãmãnile trecute pe drumul, ce duce la Cetinje. O femeie dintr'un sãtuleț dela granițã s'a dus cu o pãreche de boi la târgul din Cetinje. Dupã ce i-a vëndut cu preț bun, a pornit cãtrã casã mergẽnd încet pe drumul de țarã.

Odatã îi ese înainte un om și o ohãmã sã mergã cu el, cãci o va conduce pe o cale mai scurtã cãtrã casã. Femeia l'a ascultat și a mers cu el. De-odatã însã ajungẽnd la marginea unei prãpãstii, bãrbatul îi stã înainte și-i cere banii. Femeia s'a înfiorat și i-a dat toți banii, jefuitorul însã nu s'a mulțãmit cu aceea, ci scoțẽnd un cuțit, i-a pretins și hainele de pe ea. Implinindu-i și acãsta, jefuitorul arãtând spre prãpãstie, i-a dõs: Acum trebuie sã și mori, cãci alt-fel m'ai arãta la principele. Sai, cã de nu te arunc eu în adãnc!

Nenorocita femeie începã a se vãeta și a plãnge, dër inzadar. Atunci a cerut grație de la jefuitor, cã deoã trebuie sã sarã, barem sã-i lege ochii. Jefuitorul s'a plecat cu mare grație, ca sã scõtã bapista din buzunarul hainei femeii. În momentul acela un cuget eroic a strãbãtut prin creeri femeii: a sãrit la jefuitor și l'a împins în prãpãstie. Apoi s'a îmbrãcat, s'a reĩntors în Cetinje și a arãtat cazul la principe. Principele numai decãt a trimis õmeni, ca sã se conșingã despre adevãrãtatea narațiunii, și aceștia au și aflãt în afundime trupul mort și sdrobot al jefuitorului. Principele, ca sã rãspãlãtescã curagiul femeii, i-a asigurat o rentã anualã și, afarã de aceea, pentru aducerea aminte a bravurei, i-a dãruit un costum național fõrte frumos.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Maiu 1899.

Renta ung. de aur 4%	119.35
Renta de corone ung. 4%	96.90
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	120.70
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.10
Bonuri rurale ungare 4%	95.15
Bonuri rurale croate-slavone	96.25
Impr. ung. cu premii	160.50
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	138.—
Renta de argint austr.	100.80
Renta de hartie austr.	100.40
Renta de aur austr.	120.05
Losuri din 1860.	139.25
Actii de-ale Banței austro-ungara	916.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	3-8.35
Actii de-ale Banței austr. de credit.	359.75
Napoleoniori	9.55
Marcii imperiale germane	58.90
London vista	120.50
Paris vista	47.82 1/2
Rente de corone austr. 4%	100.50
Note italiene	44.65

Cursul pieței Braşov.

Din 7 Iunie 1899.

Bancnota rom. Cump.	9.48	Vend.	9.51
Argint român. Cump.	9.44	Vend.	9.46
Napoleoniori. Cump.	9.52	Vend.	9.55
Galbeni Cump.	5.60	Vend.	5.65
Ruble Rusesor Cump.	127.—	Vend.	128.—
Marcii germane Cump.	58.50	Vend.	—
Lire turcesor Cump.	10.71	Vend.	—
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vend.	102.—

Mărfuri solide.

P. T.

Am onore a face cunoscut, că am luat asupr'ami dela Domnul Mathias Loew **magazinul de manufactură și marchetănie.**

În urma cumpărării avantajoase sunt în poziție a vinde toate articolele **cu prețuri foarte scăzute.**

Mărfuri bune și ieftine.

Rugându-mă de o cercetare cât de numeroasă, sunt cu totă stima

Fritz Predinger.

2-3.605.

Vendare de Ghiață

pr Ko 4 cr., dela 5 Ko în sus 3 cr.

Se capătă ori-și când la

Heinrich Kleverkaus

2-3.606.

Strada Hirscher nr. 6.

ANUNCIURI

(insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

Sz 69-1899.

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. Járásbiróság, mint tlknyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Burszan Moise végrehajthatónak Căzan Mateiu és neje végrehajthatást szenvedő elleni 200 frt. — kr. tőke követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő Bethlenben fekvő, a bethleni 16. számú tljkönyvben

513	hrsz. ingatlanra	9 frt,	3009	hrsz. ingatlanra	1 frt.
572	"	31 "	3013	"	1 "
927	"	8 "	3016, 3017	"	6 "
930/1	"	5 "	3126	"	12 "
959	"	12 "	3220	"	8 "
1005	"	33 "	3242	"	37 "
1061, 1080	"	97 "	4236	"	8 "
1540	"	27 "	5561/2	"	19 "
1694	"	32 "	5804	"	37 "
1868	"	8 "	6191	"	3 "
2397	"	7 "	6197	"	3 "
2398	"	9 "	6633	"	9 "
2504	"	5 "	6793	"	23 "
2733	"	7 "	592/9	"	19 "
2880, 2881	"	3 "	5659/3	"	27 "

a 677. sz. tljkvben 1845 hrsz. ingtlnra 10 frt, a bethleni 48. sz. ingtl. 717 hrsz. ingtl. 59 frt, 1840 hrsz. ingatl. 15 frt, 6943 hrsz. ingtl. 28 frt, a bethleni 905 sz. tljkvben 1218 hrsz. ingtlnra 34 frt, a bethleni 263. sz. tljkvben 1198-1200 hrsz. ingtlnra 33 frt, a bethl. 295 sz. tljkvben 2462, 2463 hrsz. ingatl. 50 frt, a 667 hrsz. ingtl. 29 frt, a 306 sz. tljkvben 2547, 2548 hrsz. ingtl. 5 frt, a 308 sz. tljkvben 2620-2623 hrsz. ingtl. 3 frt, a 335 sz. tljkvben 4226-4231 hrsz. ingtl. 11 frt, a 336 sz. tljkvben 4276-4279 hrsz. ingatl. 4 frt, a 349 sz. tljkvben 5046 hrsz. ing. 5 frt, a bethleni 460 sz. tljkvben 781 hrsz. ingatl. 4 frt, 783 hrsz. ing. 10 frt, 559 hrsz. ingtl. 35 frt, 6300 hrsz. ingtl. 18 frt, 6407 hrsz. ingtl. 7 frt, a bethleni 904 sz. tljkvben 1913/1 hrsz. ingtl. 20 frt, 3785 hrsz. ingatl. 5 frt, 4308 hrsz. ingatl. 15 frt, 5674 hrsz. ingtl. 12 frt, 5675 hr. sz. ingtl. 3 frt, 6051 hrsz. ingtl. 4 frt, végül a 677 sz. tljkvben 1016/1 hrsz. ingatl. 3 frtban megálapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó 5 dik napján d. e. 9 órakor Bethlenben megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 § ban jelzett ártolyanul számitott és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 § ában kijelölt óvadék képes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-ban értelmeben a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1899. évi február hó 6 án.

A fogarasi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

SCHUPITER.
kir. albér.

6041-1.

La prea înaltă poruncă a Măiestății Sale Apostol. c. și r.

a XX. LOTERIE de STAT C. și R.

pentru scopuri de binefacere a armatei comune.

Acéstă Loterie de bani,

singura legal concesionată în Austria

conține 12,728 câștiguri în bani gata în suma totală de 403,160 corone. Câștigul principal este de

200,000 corone.

Tragerea urmază necondiționat în 15 Iunie 1899.

Un los costă 4 corone.

Losuri se capătă: la secția loteriilor statului în Viena I. Riemergasse 7, la colectanții de loterie, trafice de tutunuri, la oficiile de dare, poște, telegraf, căi ferate, zarafii etc. Paoul loteriei pentru compărătorii de losuri gratis.

Losurile se trimit franco de porto.

Direcția loteriilor c. și r.
secția loteriilor de stat.

9-10.580.

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker

legător de cărți, și lucrător de galanterii,
Braşov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce există de 16 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 10 mașini diferite.

Se efectueșc toate lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școală legată, pâna la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. esecutând cât se pôte de bine și de esact.

Având lucrătorii de tôte specia escelent pregătiți, acésta legătoria de cărți pôte se esecute inte și foarte ieftin tot ce se pôte cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în tôte esecușunile posibile.

Despărțemēt deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoșelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acésta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununi și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,

legător de cărți,
Strada porții Nr. 22.

1-0

Strada porții Nr. 22.

AVIS!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potu face și reinori ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonati să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc la espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa la aurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“